

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Mester Csaba) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Ligeti György ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes, Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperes, a Gonda Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Gonda Gáspár) által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperes, a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Palatics Edit) által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű alperes, a dr. Kiss Péter jogtanácsos által képviselt V.rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperes, a Dr. Zsirai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Zsirai Krisztina) által képviselt VI.rendű alperes neve (VI.rendű alperes címe.) VI. rendű alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 23. napján kelt 64.P.24.550/2016/55. számú ítélete ellen a felperes részéről 60. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és a III. rendű alperes részéről Pf/5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és a II. és III. rendű alperesek által a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegét 500.000-500.000 (ötszázezer-ötszázezer) forint és kamataira felemeli.

A II. és III. rendű alperesek által a Magyar Államnak külön felhívásra fizetendő kereseti illetéket 36.000-36.000 (harminchatezer-harminchatezer) forintra felemeli, a felperes által fizetendő kereseti illetéket 264.000 (kétszázhatvannégyezer) forintra leszállítja.

Egyebeken az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., IV., rendű alpereseknek 25.000 (huszonötezer) forint+áfa, az V. rendű alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint, a VI. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 368.000 (háromszázhatvannyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 20.000 (húszezer) forint fellebbezési illetéket, a III. rendű alperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 44.000 (negyvennégyezer) forint együttes fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ezt meghaladóan a felperes, a II. és III. rendű alperesek a másodfokú költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2014. augusztus 13-án a felperes tartózkodási helyéül szolgáló ingatlanban szemlét, házkutatást tartott a ...i Rendőrkapitányság szabálytalan gázvételezés miatt.

A szemlejegyzőkönyv rögzítette, hogy méretlen gázvételezés van folyamatban a felperes által is használt ingatlanban. A jegyzőkönyv szerint a méretlen gázt a földbe vezették a pincében elhelyezett gázkazánba és ugyanebben a helyiségben hét gáztartályt, tárolót találtak üzemkész állapotban, illetve egy kompresszort, amely gáz sűrítésére szolgál. A szemléhez 11 órakor csatlakoztak a NAV munkatársai, akik illegális gázkút üzemeltetését állapították meg, mely fűtés céljára szolgáló földgázt, gépkocsi üzemanyag céljára történő gázfelhasználással tett lehetővé. A gázsűrítő készüléket a NAV lefoglalta, leltárba vette, csakúgy mint a lefoglalt gépkocsikat. A katasztrófavédelem munkatársai 12:20 órakor érkeztek a helyszínre, akik szintén megállapították a szabálytalan gázvételezést és átalakítást, rögzítették, hogy feljelentést tesznek. Az E-ON munkatársai a helyszínen megvizsgálták a villanyórát, szakértő rögzítette, hogy a villanyszekrény hitelesítő zárópecsétje nem eredeti, így a mérő belsejébe feltehetően benyúltak. A felperes nyilatkozataként rögzítette a jegyzőkönyv, hogy a gázt nem használja a felperes.

A felperest a szemle megtartásával egyidejűleg egy már húsrúval elkövetett csalás miatt folyamatban lévő nyomozásban gyanúsítottként hallgatták ki. A felperest nagyobb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatti ügyben azzal gyanúsították meg, hogy a felperes és ... vádlott az általuk létrehozott cégen keresztül húsrut vásároltak szlovák cégektől, amelyeket ... vádlott cégen keresztül magyarországi társaságoknak továbbértékesítettek, de a szállítók részére a húsrú vételárát nem fizették meg, azt a cégük számlájára utalták és onnan vádlott, ... vádlott vette fel a pénzt.

A felperest előzetes letartóztatásba helyezték 2014. augusztus 15-én, a húskészítményekkel való kereskedés körében terhére rótt üzletszerűen elkövetett csalás miatti eljárásban, ami miatt közel 5 hónap időtartamon keresztül volt fogva.

A felperest a házkutatás és szemle során feltárt szabálytalan gázvételezés és áramvételezés miatt is meggyanúsította a ... Megyei Rendőr-főkapitányság. A gyanúsítás szerint a felperes a földgázelosztó részvénytársaság hálózatából 5.152.194 forint értékű földgázt, illetve az áramszolgáltató hálózatából 2.691.637 forint értékű villamosáramot méretlenül vételezett.

A NAV 2014. augusztus 22-én „Gázos ügy ... Megyében” címmel jelentetett meg egy sajtóközleményt, melyben beszámolt arról, hogy a NAV pénzügyőrei illegális gáztöltő berendezést foglaltak le ... Megyében egy családi háznál. A sajtóközlemény tájékoztatott arról is, hogy az ingatlan nem rendelkezett gázmérő berendezéssel, mert 2012 januárjában a szolgáltató azt az ügyfél kérésére leszerelte. Szakértővel vizsgáltatta a rendszert a NAV, aki megállapította, hogy azt valószínűleg szakember készíthette, mert a berendezéshez és az összeállításhoz felhasznált anyagok nem jelentettek közvetlen veszélyt a környezetre. Megállapította, hogy hangszigetelt térben helyezték el a gáztöltő rendszert, hogy a jogsértő tevékenység zaja ne legyen észlelhető. Arról is beszámolt, hogy az összesűrített gázzal az épület tulajdonosa a gáz üzemmódra átalakított nagy értékű gépjárműveit üzemeltette illegálisan és az ellenőrzés közben az is kiderült, hogy nemcsak a gázt, hanem az áramot is lopták, így a villanyórát is leszerelték az áramszolgáltató szakemberei. A pénzügyőrök illegális adóraktári tevékenység - sűrített gáztöltés - miatt indítottak eljárást, az ellopott gáz mennyiségét szakértő állapítja majd meg. Az ügyben több százezer forintos bírság kiszabása is várható.

A fenti szemlét követően indult büntetőeljárás a sajtó különféle felületein megjelenve nyilvánosságot kapott, miután a NAV, illetve az ORFK videoanyagot tett közzé a szemléről. Ennek apropóján beszámoltak internetes sajtóorgánumok, de televíziós hírműsorok is a szabálytalan gázvételezésről, az ORFK közlése nyomán hírt adtak a korábban indult hűskészítményekkel kapcsolatos csalásról is.

A II. rendű alperes által sugárzott című hírműsora egy videoanyagot közölt, amelyet 2014. augusztus 22-én a II. rendű alperes „Illegális gáztöltő egy zenésznél” címmel elérhetővé tett a ...hu portálon megjelenő írás mellékleteként.

Az írásban kommentárként közölték, hogy illegális gáztöltő állomása volt egy férfinak a garázsa mögött ...en. Az említett személy bemutatásaként közölték, hogy régebben mulatósként dolgozott, zenei műsorokban is szerepelt a tévében, majd a férfit pénzügyőrök buktatták le, miután több rendőrnek feltűnt a berendezés. A férfinak úgy tudják, hogy többször is volt már dolga a rendőrséggel, elsősorban azért, mert mindig nagyon agresszív volt.

A hírműsor bemutatta a rendőrségi eljárással, pénzügyőri vizsgálattal érintett házat és a házkutatás helyszínét. A házkutatással érintett személy leírására közölték, hogy régebben mulató zenét játszott, övé az adásban láthatóvá tett ház, egyik pillanatról a másikra eltűnt, azt mondják azért, mert családi problémái voltak. Információkra hivatkozással közölték a műsorszámban, hogy megverte a feleségét többször is és volt más hasonló ügye, akkor a szomszéd településen, ...on lakó barátnőjét verte. Közölték, hogy a házkutatással érintett házban a villanyt is lopták, a gázt is, és a pénzügyőrök illegális adóraktári tevékenység miatt indítottak eljárást.

A III. rendű alperes által üzemeltetett ... csatornán az ... Híradója műsorban szintén 2014. augusztus 22-én riport jelent meg az eljárással kapcsolatban, továbbá a III. rendű alperes az általa üzemeltetett ...hu internetes oldalon az adását „Más zűrös ügyei is vannak a gáztolvajnak” címmel megjelent írásban is megjelenítette. Az írásban közölték, hogy nemcsak az adóhatóság, a rendőrség is eljárást indított az ellen a férfi ellen, aki garázsa mögötti kamrában lopta a vezetékes gázt, profi eszközökkel.

A riportban a felperest ...i gáztolvajként tüntették fel, akinek zűrös ügyei vannak, a szomszédai is félnek tőle, azt mondják, sokszor agresszív. Azt is közölték, hogy a falubéliek tartanak a férfitől, agresszív és szerintük többször is verte a feleségét. A nézők elé tárták, hogy korábban több tévéműsorban is zenélt, de családi problémái miatt már nem lép fel. Közölték azt is, hogy nemcsak az adóhatóság, hanem a rendőrség is eljárást indított a férfi ellen, akinek a garázsa mögötti kamrában profi eszközökkel lopott vezetékes gázt találtak, ráadásul az áramot is lopta.

Az V. rendű alperes 2014. augusztus 27-én a police.hu-n „Húsba vágó történet - videóval” címmel tett közzé egy video-híradást arról, hogy hentesáruval üzletelt az ...i cég, de a beszállítóknak nem fizetett.

Beszámolt a riport a ... Megyei Rendőr-főkapitányság üzletszerűen elkövetett csalás büntette elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folyó eljárásról, melyben másokhoz hasonlóan családi nevének kezdőbetűjével, keresztnévvel jelenítette meg a felperest lakóhelye, életkora megjelölése mellett. Közölte azt is, hogy a jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint több tízmillió forinttal károsítottak meg szlovák cégeket úgy, hogy az általuk megrendelt és Magyarországon továbbértékesített tökehús ellenértékét nem fizették ki a szlovák beszállítóknak. Tájékoztatást adtak arról is, hogy miután májusban ...et kihallgatták, augusztus 13-án ...nál és ...nél is házkutatást tartottak, és utóbbi otthonában történt házkutatással egy időben az ÉGÁZ-DÉGÁZ és a NAV munkatársai is megjelentek, őket a rendőrök értesítették, mivel kiderült, hogy a gyanúsított szabálytalanul vételezi a gázt. A helyszínt is bemutatva beszámoltak arról, hogy az előkertből indulva a vezetéket követve egy földalatti üzemanyag-töltő állomásra találtak. A gyanúsított ide vezette a gázt, ahol cseppfolyósította. A rendőrség a katasztrófavédelem közreműködését kérte a gáztartályok elszállítására. Beszámoltak arról is, hogy ...et és ...t őrizetbe vették, előzetes letartóztatásukat kezdeményezve, mely a járásbírósan meg is történt, ... pedig szabadlábon

védekezhet.

Az I. rendű alperes jogelődje által üzemeltetett ...hu internetes portálon 2014. augusztus 27-én írás jelent meg „A ... gáz- és áramtolvajok üzletszerűen csaltak a hússal is” címmel. Az írás beszámolt arról, hogy üzletszerűen elkövetett csalás büntette elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indított eljárást a rendőrség három személy ellen. A személyeket életkoruk, lakóhelyük és vezetékek nevük monogramjával, illetve kezdőbetűjével, valamint keresztnévükkel jelölte meg. Tájékoztatót arról, hogy a jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint több tízmillió forinttal károsítottak meg szlovák cégeket úgy, hogy az általuk megrendelt és Magyarországon továbbértékesített tökehús ellenértékét nem fizette ki a cégük. Tájékoztatót arról is, hogy ...nél házkutatást tartottak. Megjelentek az ÉGÁZ-DÉGÁZ és a NAV munkatársai, a rendőrök értesítették őket, miután kiderült, hogy a gyanúsított szabálytalanul vételezi a gázt. Az előkertből indulva a vezetéket követve, egy földalatti üzemanyagtöltő állomást találtak, a gyanúsított ide vezette a gázt, ahol cseppfolyósította. Tájékoztatót arról is, hogy a felperest is őrizetbe vette a rendőrség és a járásbíróság elrendelte a gyanúsítottak előzetes letartóztatását.

A VI. rendű alperes által üzemeltetett ...hu internetes portálon 2014. augusztus 28-án jelent meg MTI forrásra utalással közölt írás: „Több 10 milliós csalás egy ...i húsos cégnél” címmel. A VI. rendű alperes szintén videoanyagot is közölt a felperes házában tartott házkutatásról.

Beszámoltak arról is, hogy a vállalkozást ... alapította, a másik két gyanúsított heti 50.000 forintot ígért neki a közreműködésért, időközönként elkísérték a bankba, és felvetették vele az eladott húsert kapott pénzt, a férfi csak később jött rá, hogy strómanként alkalmazták, az eljárás indulásakor megfenyegették, ha terhelő vallomást tesz. A videoanyag kommentárjaként közölte a hírportál, hogy a rendőrök ... házában egy illegálisan kialakított földgáz cseppfolyósító berendezést is találtak, mely működtetéséhez gázt és áramot is loptak, és a cseppfolyósított üzemanyaggal gázüzemre átalakított autókát tankoltak.

Az V. rendű alperes hírportálján 2015. április 15-én beszámolt a felperessel szembeni gázlopás miatt indult eljárásról. Ennek keretében egyebek mellett arról, hogy a rendőrkapitányság vádemelést javasolt a ...i férfi ellen, aki több millió forintos kárt okozott a gázszolgáltatónak, ...ként említette meg a felperest, akivel szemben lopás büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folytatott eljárást a rendőrkapitányság. Ismét beszámoltak az ügyről, valamint arról is, hogy a férfi a gyanúsított kihallgatásán tagadta a bűncselekmény elkövetését, a rendőrség eljárását lezárva az ügyet 2015. április 10-én vádemelési javaslattal küldte meg az ügyészségnek.

A IV. rendű alperes kiadásában megjelenő 444.hu hírportálon 2015. április 16-án „Éveken át lopta a gázt” címmel jelent meg írás, amelyben beszámoltak arról, hogy ... több millió forintos kárt okozott a gázszolgáltatónak, akinél tavaly augusztusban tartottak házkutatást és állapították meg, hogy a gázmérő szekrénybe ismeretlen eredetű nyomásszabályozót szerelt, és egy cső segítségével a földgázt hét, egyenként 140 literes gáztartályba vezette, miután cseppfolyósította a gázt, azzal tankolta fel gázüzemű járműveit. Tagadott, most emeltek vádat ellene, közölte a police.hu híradására utalással a hírportál.

Az ügyészség ...nal és ...tel szemben vádat emelt, 2015. június 11-i határozatával felperessel, mint gyanúsítottal szemben a nyomozást megszüntette. A megszüntető határozat indokolása szerint a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg a bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény. 2015. augusztus 25-én a lopással kapcsolatos eljárást is megszüntették a felperessel szemben. A határozat szerint az okozott kár mértéke, azaz a szabálytalanul vételezett gázmennyiség egyértelműen nem volt megállapítható. A szabálytalan áramvételezéssel kapcsolatosan a szakvélemény azt rögzítette, hogy annak módja a mérőn nem állapítható meg.

A felperes keresetében az I. rendű alperes vonatkozásában annak megállapítását kérte, hogy valótlanul állította róla, hogy gáz- és áramtolvaj lenne, aki üzletszerűen hússal is csalt és több tízmillió forinttal megkárosított egy szlovák céget, szabálytalanul vételezte a gázt és az áramot is

lopta, ezzel megsértette a jóhírnevét. Annak megállapítását is kérte, hogy a büntetőeljárásról való tájékoztatása, házkutatás nyilvánosság elé tárása, őrizetbe vételének, előzetes letartóztatásának közlésével az I. rendű alperes a magánélethez, magánszférához fűződő személyiségi jogát is megsértette. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését a cikk megjelenésének napját követő naptól annak törvényes kamataival együtt.

A II. rendű alperes vonatkozásában annak megállapítását kérte, hogy megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy valótlanul állította, miszerint többször lett volna dolga rendőrséggel, mégpedig azért, mert agresszív volt, illetve családi problémái voltak, többször verte feleségét, illetve ...on lakó barátnőjét; valótlanul állította, hogy lopta a gázt, a villanyt. Kérte annak megállapítását is, hogy annak közlésével, hogy illegális adóraktári tevékenység miatt eljárás indult, megsértette a felperes magánéletét, magánszféráját. Kérte a II. rendű alperes eltiltását is a további jogsértéstől és 1.000.000 forint sérelemdíj, valamint annak törvényes kamatai megfizetésére kérte kötelezni a II. rendű alperest.

A III. rendű alperessel szemben annak megállapítását kérte, hogy megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy gáz- és áramtolvajként tüntette fel; annak valótlan állításával, hogy a gázt profi eszközökkel lopta, továbbá hogy olyan személy lenne, akinek zűrös ügyei vannak és akitől szomszédai is félnek, mert agresszív, többször megverte a feleségét. Annak megállapítását is kérte, hogy azzal, hogy a III. rendű alperes a rendőrségi, adóhatósági eljárásról beszámolt megsértette a magánéletét.

Kérte a III. rendű alperes eltiltását is a további jogsértéstől, illetve 1.000.000 forint megfizetésére is kérte kötelezni a videoanyag megjelenését követő naptól a kifizetésig járó törvényes kamatokkal együtt.

A IV. rendű alperes valótlanul állította a cikkében, miszerint éveken át lopta a gázt, illetve vádat emeltek ellene, ezzel megsértette a jóhírnevét. A jogsértés megállapításán túl kérte a IV. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint 800.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését, ezen összeg után 2015. április 17-től a kifizetésig járó törvényes kamatokkal együtt.

Az V. rendű alperes vonatkozásában annak megállapítását kérte, hogy a 2014. augusztus 27-i híradásával valótlanul állította, hogy több tízmillió forinttal megkárosított egy céget, illetve megrendelt és továbbértékesített tökehús ellenértékét nem fizette ki, és szabálytalanul vételezte a gázt. Kérte megállapítani, hogy a házkutatás, az őrizetbe vétel, a bíróság általi előzetes letartóztatása elrendelésének közlésével megsértette a magánélethez, magánszférához fűződő jogát. Nyilatkozata szerint a bilincsen ábrázolása szintén a magánszférához fűződő személyiségi jogát érintette.

A 2015. április 15-i közlés kapcsán pedig annak megállapítását kérte, hogy valótlanul állította, hogy éveken át lopta a gázt, ezzel megsértette a felperes jóhírnevét, míg a büntetőeljárásról való beszámolót, a házkutatás tényének közlését a magánélethez, magánszféra védelméhez fűződő joga megsértéseként kérte megállapítani. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését 2015. április 16-tól a kifizetés napjáig az ezután járó törvényes késedelmi kamatokkal együtt.

Kérte továbbá megállapítani, hogy a VI. rendű alperes megsértette a jóhírnevét azzal, miszerint a „Több 10 milliós csalás egy ...i húsos cégnél” címmel megjelent cikkében valótlanul állította, hogy gázt és áramot is lopott volna, valamint, hogy ... nevére alapított egy vállalkozást és őt strómanként alkalmazta, akit és akinek családját is megfenyegette. Annak megállapítását is kérte, hogy a VI. rendű alperes a felperes büntetőeljárásának, valamint előzetes letartóztatásának nyilvánosság elé tárásával megsértette a felperes magánéletéhez és magánszférája védelméhez fűződő jogát. Kérte a VI. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől és kötelezését 800.000 forint sérelemdíj, valamint annak kamatai megfizetésére.

Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták.

Az I. rendű alperes azzal védekezett, hogy a kifogásolt cikkben a büntetőeljárásnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a büntetőeljárásban felperes terhére rótt cselekményekről, mindezt a megküldött büntető iratanyag is alátámasztotta. Nem volt olyan, aki az I. rendű alperesi hírportál közléséből szerzett tudomást a felperes terhére rótt cselekményről.

A II. rendű alperes védekezésében arra hivatkozott, hogy a beszerzett büntető iratokban elfekvő szakvélemények alátámasztották az ingatlanban történő szabálytalan gáz- és elektromos áram vételezés tényét, így az adásában okszerűen tájékoztatta erről a nyilvánosságot. A perben csatolt NAV sajtóközlemény is rögzítette, hogy a gázóra csatlakozási pontjait megkerülve földgázt loptak a felperes lakhelyén és tartalmazza a közlemény, hogy nemcsak gázt, hanem áramot is loptak.

A III. rendű alperes is a kereset elutasítását kérte. Csatolta a NAV közleményét az illegális gáztöltő berendezés lefoglalásáról a felperes lakóhelyén, kérte büntetőeljárási iratanyag figyelembe vételét annak alátámasztására, hogy a gyanúsításban felperes terhére rótt cselekményről megfelelően számolt be a sérelmezett adása. Az okozati összefüggést nem látta bizonyítottnak az alperesi károkozás és a felperest ért társadalmi megítélés hátrányos jellegéből eredő hátrányok között. Álláspontja szerint, ha a felperest hátrány érte, megítélése romlott, az a büntetőeljárás tényének köszönhető. Valószínűtlen, hogy a helyszínelés alatt nem szereztek tudomást a büntetőeljárásról a környéken lakók, és ez titokban maradt volna.

Az IV. rendű alperes ellenkérelmében azzal védekezett az általa hivatkozott határozatában rögzített tényállásra tekintettel, hogy az alperesi közlés az abban foglaltaknak megfelel, ezért nem valótlan tényállítás. A IV. rendű alperesi sajtószerv lényegében az V. rendű alperesi közleményben írtakat jelenítette meg a cikkében, ami az ügyészégi határozattal igazoltan a büntetőeljárást valósághűen mutatta be. Lényegtelen tévedésként értékelhető, hogy a vádemelési javaslatra történő iratküldés helyett vádemelésről tett említést a keresettel sérelmezett közlésében a IV. rendű alperes, ezt jóhírnév sértő kijelentésként a felperes alappal nem sérelmezheti.

Az V. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a police.hu honlapon megjelent közlemények valósághoz hűen számoltak be a felperessel szemben folyó eljárásról. Vitatta, hogy a felperes a közleményből, és a videoanyagból beazonosíthatóvá vált. A 26/2003. (VI. 26.) BM-IM együttes rendeletben foglaltak kapcsán utalt arra, hogy a rendelet nem a teljes nyilvánosság, hanem az érintettnek a nyilvánosság jelentős része általi azonosíthatóságát szabályozza. Ha a nyilvánosság tájékoztatása során az azonosíthatóság teljes körű kizárását kellene biztosítani, nem lehetne a jogszabályi rendelkezéseket végrehajtani, hisz olyan személyek, akik a bűncselekményekről közölt részletek alapján előismereteik, többlet-információik birtokában a közlemény szereplőit beazonosíthatják, minden cselekmény vonatkozásában léteznek. Az átlagolvasó, néző számára a felperes nem volt beazonosítható.

A VI. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Vitatta, hogy üzemeltetője lenne az ...hu oldalnak, másrészt valótlan közlést sem tett közzé. A weboldala elhelyezett tartalom a police.hu weboldalon megjelent szöveggel azonos és mint ilyen megfelel a rendőrségi tájékoztatásnak, ezért nem lehet jogsértő.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a jogelődje által üzemeltetett ... televíziós csatorna 2014. augusztus 22-i ... adásában valótlanul híresztelte, hogy felperesnek családi problémái voltak, hogy feleségét többször megverte, továbbá ...on lakó barátnőjét is; ezen túl II. rendű alperes a szintén jogelődje által üzemeltetett ...hu portálon ugyanezen a napon valótlanul közölte, hogy felperesnek többször volt dolga a rendőrséggel, elsősorban azért, mert mindig agresszív volt. A II. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta, kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2014. augusztus 23. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki kamatot.

Megállapította, hogy a III. rendű alperes megsértette a felperes jóhírneve védelméhez fűződő

személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett televíziócsatorna 2014. augusztus 23-i ... Híradó adásában és ennek internetes elérhetőségén valótlanul híresztelte, hogy a felperest szomszédai agresszívnek mondták, olyan személynek, aki többször megverte feleségét, s akitől szomszédai tartanak, továbbá valótlanul közölte azt is, hogy családi problémák miatt nem lépett már fel zenészként. Eltiltotta a III. rendű alperest a további jogsértéstől és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2014. augusztus 24. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki kamatot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 296.000 forint eljárási illetéket, az I. rendű, IV. rendű és V. rendű alpereseknek 50.000 forint, míg a VI. rendű alperesnek 30.000 forint perköltséget, I. rendű, IV. rendű és VI. rendű alpereseknek áfával terhelten. Kötelezte a II. rendű és III. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 20.000 - 20.000 forint eljárási illetéket. Megállapította, hogy költségeiket ezt meghaladóan maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság döntésének indokolásában idézte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, a Pp. 206. § (1) bekezdését. Kiemelte a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalására hivatkozva, hogy a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Nincs helye továbbá sajtó-helyreigazításnak, ha a sajtószerv valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről, és ha a büntetőeljárás nem vezet elmarasztalásra, a sajtószerv az érintett személy kívánságára köteles az olvasókat erről is tudósítani.

Idézte a PK 12. számú állásfoglalását, mely szerint sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

Idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-át, valamint 2:45. §-ának jóhírnévre vonatkozó rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy miután sem a II. rendű, sem a III. rendű alperes nem támasztotta alá, hogy az adásban nyilatkozó személyek valós kijelentéseket tettek a családi probléma, felesége megverése, ...on lakó barátnője megverése, illetve agresszív viselkedés, szomszédokat fenyegető magatartás tekintetében, ezért ezek valótlan kijelentések, amelyek jóhírnevet sértő jellege miatt a II. és III. rendű alpereseket e részben a keresettel egyezően marasztalta az objektív jogkövetkezmények tekintetében.

Indokolása szerint az adásokban nyilatkozó személyek felperest érintő nyilatkozatát ellenőrizetlenül adták le az alperesek, a nyilatkozatban foglaltakat kész tényként kezelve, felperes jóhírneve megsértésére alkalmas kijelentéseket tettek. A felperes személyes nyilatkozattétele során előadta, hogy a büntetőeljárás során is keverték személyét ... I. rendű gyanúsítottal, ezek a viselkedések őt és nem a felperest jellemezték. A II. rendű, III. rendű alperesi két sajtóorgánum téves nyilatkozatoknak adott teret.

A sérelemdíjról a Ptk. 2:52. §-a alapján határozott. Megállapította az ellenőrizetlen információk közlése miatt az alperesi felelősséget, a híresztelő magatartásért, illetve a szomszédok téves elmondása alapján adott hamis kép miatt. Az ezzel okozott jogsérelmet azonban kisebb mértékűnek tartotta. Értékelte, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásoló szövegrészek nem elsősorban a bántalmazókénti feltüntetésével, hanem a büntetőeljárással való érintettségével függtek össze. Figyelembe vette azt is, hogy a felperes maga sem ezeket a kijelentéseket sérelmezte elsősorban, élettársa, valamint ismerősei sem ezt a sértő ábrázolást emelték ki, hátrányos megítélését eredményező közlésként. ... tanúnál ennek megfelelően kifejezetten rá kellett kérdezni a bíróságnak,

hogyan emlékszik-e ilyen tartalomra, ... tanú ugyan szólt erről a körülményről, de a felperes számára kedvező nyilatkozatot tevő vallomására is figyelemmel nem egyértelműen támasztja alá a vallomás azt, hogy ez a tartalom széles körben elterjedt. Az indokolás érvelése szerint, ha a környékbeliek nem ismerik ilyen személynek felperest, akkor ennek az adásrészletnek nem feltétlenül adnak hitelt, a felperest személyesen nem ismerő emberek szemében viszont nem jelenhetett meg feleségverő, családi problémás, agresszív emberként, mivel nem volt számukra beazonosítható a személye az adások alapján. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint kisebb mértékű sérelem-reparációs kötelezettsége volt a téves információknak országos nyilvánosság előtt teret adó II. rendű, III. rendű alperesi műsorszolgáltatóknak, ezért őket személyenként 250.000 forint és annak az elsőfokú ítélet szerinti kamatai megfizetésére kötelezte.

Az I. rendű - VI. rendű alperesekkel szemben az egyéb kifogásolt részek vonatkozásában akként foglalt állást, hogy azokkal jóhírnév sértő kijelentést, jogsértést nem követtek el az alperesek. Az idézett, interneten megjelent híradásokból, illetve tévéadásból, rendőrségi videoanyagból egyértelmű volt az olvasók, nézők számára, hogy folyamatban lévő büntetőeljárásról szólnak a tudósítások. Az alperesek a családi cselekményeket pedig a beszerzett büntető iratnak megfelelő tartalommal közölték. A közlések jórészt tényszerűek is, hiszen meggyanúsították ezzel a felperest a beszerzett iratok tanúsága szerint. Kiemelte azt is, hogy a szabálytalan gázvételezés miatt polgári peres eljárás folyik a felperessel szemben. Hangsúlyozta, hogy a felperes a megszüntető határozatokra hivatkozással utólagosan nem kérheti a 2014-es közlések valótlanságának megállapítását.

Kiemelte, hogy valamennyi alperes utalt a folyamatban lévő eljárás tényére. A PK 14. számú állásfoglalás alapján az alperesek nem voltak kötelesek a nyomozóhatóságok álláspontját felülrini és azt ellenőrizni. A NAV és az V. rendű alperes közleményeivel okkal-joggal tájékoztatta a nyilvánosságot és ezeket a közléseit átvehette a sajtó is.

A magánélet sérelmével kapcsolatban idézte a Ptk. 2:43. §-át. A 26/2003. (VI. 26.) BM-IM együttes rendelettel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy közügynek minősülő közvédas cselekményekről, jelen esetben áram- és gázlopás alapján közvagyon rongáló cselekményről, illetve a szerződéses partnereket súlyosan megkárosító csalásról, vagyoni kárt okozó közvédas bűncselekményről való nyilvános tájékoztatás.

Megjegyezte, hogy a szabálytalan gázvételezés kapcsán még a szomszéd házak lakóinak élete, testi épsége veszélyeztetése is felmerülhet, amellet, hogy a konkrét esetben ilyen veszély a szakértő szerint nem állt fenn.

Nem jogsértő ha az érintett gyanúsított/vádolt teljes nevének közlése nélkül, szűk lakókörnyezetében ugyan beazonosíthatóvá tevő formában utalnak az elkövetés helyére.

E körben az elsőfokú bíróság megítélése szerint az adatszolgáltatással együtt járó tájékoztatás nem a felperes személyes adatai nyilvánosság elé tárására irányult, ezért nem a magánszférájába engedett betekintést. A közleményben szereplő tények közlése, a nyilvánosság tájékoztatása a felperes konkrét, név szerinti megjelölése nélkül a police.hu oldalon, illetve a NAV által videoanyaggal együtt sem volt jogsértő. Súlyos gazdasági bűncselekmények miatti felelősségre vonás lehetőségéről tájékoztatta a nézőket a rendőrség, amit a bűnüldöző szervek tevékenysége bemutatása keretében jogszerűen tehetett meg.

Az hogy a felperes lakása, lakhatási körülményei egy olyan szemlével összefüggésben nyilvánosságra kerültek, amely közvagyon károsító, más személyekre akár veszélyes szabálytalan gázvételezés rögzítése során készült videoanyaggal együtt vált megismerhetővé, nem tette jogsértővé az V. rendű alperesi közlést. Nem jelentett a felperes magánéletébe, magánszférájába történő beavatkozást sem.

Nem vizsgálta azt, hogy a felperes személyes adatai részben megjelölésre kerültek, mivel ezt nem sérelmezte a kereseti kérelemmel, nem hivatkozott magántitok sérelmére sem.

Kifejtette, hogy a felhívott magánélet védelméhez fűződő jog védelme nem a büntetőeljárásokról

való tárgyilagos tudósítások megakadályozása lehetőségét kell, hogy megteremtse. Megítélése szerint ha a felperes érvelését elfogadná a bíróság, valamennyi büntetőeljárásról való helyszíni tudósítás ellehetetlenülne, mert a helyszín beazonosításával az elkövető személye is bizonyos személyi kör számára ismertté tenné az érintettet, és hivatkozva arra, hogy magánélete része a büntetőeljárása, bármely elkövető megtilthatná, hogy beszámoljanak cselekményéről. Azt kellett ezért mérlegelnie, hogy külső, objektív szemlélő számára felismerhető-e a felperes. Nem osztotta továbbá azt a felperesi álláspontot sem, hogy adatvédelmi szempontból szűk körben indokolható, hogy egy büntetőeljárásról beszámoljon a sajtó.

Tényként lehetett azt megállapítani, hogy az alperesi, elsősorban vizuális média megjelenéseket követően a felperes szűk lakókörnyezetében jobban téma lett a felperes büntetőeljárása. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy a szűk lakókörnyezet a hosszan tartó szemle tényére tekintettel értesülhetett a felperes hosszú távolléte miatt az előzetes letartóztatásáról, így nem az alperesek hozták azt nyilvánosságra, és engedtek ezzel betekintést a felperes magánéletébe.

Akként mérlegelt, hogy a tájékozódáshoz való jog és a nyilvánosságnak közvéleményben való tájékoztatása indokolja a személyiségi jogok korlátozását, az egyén nem akadályozhatja meg, hogy magánéletébe tartozó kérdésként büntetőeljárása tényét a sajtó megjelenítse, ha a büntetőeljárás bemutatása a tudósítás célja és nem az egyén megjelenítése. Jelen esetben az V. rendű alperes országos nyilvánosság előtt a felperest névvel nem tette felismerhetővé, nem irányult sem az ő, sem a további alperesi sajtóközlések szándéka a felperes magánélete nyilvánosság elé tárására, pusztán egy közvéleményben való tájékoztatás volt a közlés célja. Megállapította, hogy valamennyi alperesi közlés beazonosíthatóvá tette a felperest, de csak szűk körben. A felperest lakókörnyezetében ismerhette fel az, aki a helyszínt be tudja azonosítani. A büntetőeljárás ténye nyilvánosságra kerülése okozott, okozhatott kényelmetlenséget a felperesnek, emiatt kellett az élete elnehezülésével számolnia, ez azonban a felperesi magatartás következménye, nem alperesek állították be felperest bűnözőként.

Az ábrázolás nem jelentett a magánéletébe való aránytalan beavatkozást a sajtó részéről, ezért az ábrázolás nem jogsértő, a bilincselés tekintetében sem.

Fentiekre tekintettel a magánélet és magánszféra megsértésre alapított kereseti igényeket is elutasította. A perköltségről a Pp. 81. §-a alapján rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását akként, hogy a bíróság a keresetnek megfelelően marasztalja az alpereseket.

Fellebbezését egyrészt arra alapította, hogy megalapozatlan az az elsőfokú bírósági álláspont, miszerint az alperesek nem úgy jelenítették meg a cselekményeket, hogy a felperes ténylegesen elkövette azokat.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az alperesek oly módon tudósítottak a büntetőeljárásról, hogy az objektivitás követelményét és az ártatlanság vélelmét figyelmen kívül hagyva, tényként közölték, hogy a felperes bűncselekményt követett el.

Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a PK 12. számú állásfoglalást, amelynek értelmében a kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A sajtóközlemény egymással összefüggő részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ez alapján pedig megállapítható, hogy nem csupán egy büntetőeljárásról tudósítottak az alperesek, hanem tényként közölték, hogy a felperes bűncselekményt, bűncselekményeket követett el, gáz- és áramtolvaj, valamint csaló.

Kiemelte, hogy felperes tekintetében jogerős bírósági ítélet nem állapította meg, hogy bűncselekményeket követett el, ezért a sérelmezett alperesi közlések teljes mértékben valótlanok. Mindezek alapján megállapítható az is, hogy az alperesek megsértették a felperes jóhírnévhez

fűződő személyiségi jogát.

Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla egy eseti döntésére, melynek értelmében a sajtóközleményeknél fokozottan ügyelni kell a tájékoztatás kiegyensúlyozottságára, mert egyoldalúan a felperes bűnösségének sugalmazásával befolyásolni a közvéleményt a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétben áll. Jelen esetben pedig nem csupán sugalmazták azt, hogy a felperes bűnös, hanem kifejezetten tényként közölték, hogy a felperes bűncselekményeket követett el.

Hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésére, az ártatlanság vélelmére és arra, hogy a támadott ítélet sérti az Alaptörvényben deklarált ártatlanság véelméhez fűződő alapjogot azáltal, hogy a nyilvánvaló alperesi jogsértés ellenére a jóhírnévhez fűződő jogsérelmet nem állapítja meg. Alkotmánybírósági döntést idézett, mely alapján a hatóságok tájékoztathatják a nyilvánosságot a nyomozásról, ennek azonban feltétele, hogy ez nem jelentheti az eljárás alá vont személy bűnösségének kijelentését. A tudósítással szemben ugyanis az a követelmény, hogy összhangban álljon az adott eljárás aktuális állásával, és tartsa tiszteletben az ártatlanság véelmének alkotmányos alapelvét.

Kiemelte, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján nemcsak a büntetőeljárás szereplőinek kötelessége biztosítani az ártatlanság véelmének alapelvét, a médiának is tartózkodnia kell minden olyan híradástól, amely alááshatja az ártatlanság véelmének érvényesülését. Hivatkozott egy ítéltáblai döntésre is, melynek értelmében az alperes azzal sértette meg a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, hogy a sérelmezett cikk megjelenésének időpontjában a felperes büntetőjogi felelősségét bíróság még nem állapította meg, ennek ellenére a cikkben az tényként került feltüntetésre.

Hivatkozott a strasbourgi bíróság egy ügyére is, a Nešták kontra Szlovákia ügyre, mely szerint különbséget kell tenni az olyan kijelentések között, melyek csupán egy bűncselekmény elkövetésének gyanúját közlik, és az olyan kijelentések között, miszerint a gyanúsított elkövette a kérdéses cselekményt. Sértik az ártatlanság véelmét azok a megfogalmazások, amelyek a terhelt bűnösségét vetítik előre még akkor is, ha a szövegből egyébként kiderül, hogy megalapozott gyanúról van szó.

Mindezekre tekintettel álláspontja szerint megalapozatlan volt az elsőfokú bíróság következtetése. Megítélése szerint tévedett az elsőfokú bíróság a magánszférához, magánélethez fűződő jogsérelemre vonatkozó kereseti kérelem tekintetében is.

Teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a rendőrség, mint nyomozóhatóság sajtónak adandó tájékoztatásról szóló 26/2003. (VI. 26.) BM-IM együttes rendelet rendelkezéseit. Kiemelte egyrészt, hogy a 4. § (3) bekezdése alapján a nyomozóhatóság nem adhat tájékoztatást a 3. §-ban meghatározott ügyben az ügyész rendelkezése alapján foganatosított eljárási cselekményekről, kényszerintézkedésekről. A (4) bekezdés alapján pedig nem adhat olyan tájékoztatást, amelynek során a gyanúsított beazonosíthatóvá válik.

Kiemelte, hogy a büntetőeljárás tényét olyan információnak tekinti a bírói gyakorlat, amely a magánélet része, melynek titokban tartásához méltányolható érdeke fűződhet a felperesnek. Hangsúlyozta, hogy az alperesek a felperes vezetéknevének kezdő betűjét, keresztnévét, lakóhelyét, életkorát, ingatlanáról készített részletes felvételeket hoztak nyilvánosságra, melynek alapján a rendelkezésre álló adatok alapján kétségtől megállapítható, hogy a felperes személyét nemcsak szűk környezete, hanem tágabb baráti, ismerősi köre, távolabbi településeken élő ismerősök, azok ismerősei be tudták azonosítani.

Azáltal, hogy az alperesek a felperes beazonosításához szükséges összes lényeges személyes adatot megjelölték közléseikben, és így módon adtak tájékoztatást a folyamatban lévő büntetőeljárásról, a felperes magánéletébe önkényesen, indokolatlanul és szükségtelenül beavatkoztak, ugyanis olyan információkról tájékoztatták az egész országot, mely információkat a felperes nem kívánt a nyilvánosság elé tárni. Ekként megsértették a felperes magánéletéhez fűződő személyiségi jogát. Hivatkozott arra, hogy a perbeli esetben elegendő lett volna a kívánt cél elérése érdekében,

anonimizált tudósítás formájában az események felvázolása.

Hivatkozott arra is, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság a magánélet, magánszféra védelméhez való jog helyett a magántitok vagy a személyes adat védelméhez való személyiségi jog sérelmét látta volna megalapozottnak, úgy meg kellett volna állapítania, hogy az alperesek megsértették a felperes ezen személyiségi jogait. A következőes bírói gyakorlat szerint a kereseti kérelemhez való kötöttség nem jelent jogcímhez kötöttséget. Idézett ennek alátámasztására is bírósági határozatokat. Kifogásolta az elsőfokú bíróság sérelemdíjra vonatkozó mérlegelését is. Utalt arra, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a kompenzáció, a reparáció, másodlagosan azonban a sérelemdíjjal szankcionálni kell az elkövetett jogsértést és mértékét tekintve visszatartó hatást kell kifejtenie, mert a bulvársajtó nyereségorientált és pusztán piaci racionalitást követő politikájának csak ez tud eredményesen gátat szabni. Ezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíjak nem alkalmasak a károk kompenzálására, és visszatartó hatás kiváltására sem. Nem értékelhető az alperesek felelőssége kisebb súllyal azáltal, hogy csak híresztelték és nem állították a valótlan kijelentéseiket.

Azon okból sincs alapja a sérelemdíj mérséklésének, hogy a felperes nem ezeket a kijelentéseket sérelmezte elsősorban. A rendelkezésre álló bizonyítékok nem engednek arra következtetni, hogy mivel a környékbeli emberek nem ismerik agresszívnek, feleségverőnek a felperest, nem feltétlenül adnak hitelt ezen valótlan tényközléseknek. A felperes szűk környezete nem úgy ismerte a felperest, mint aki bűncselekményeket követ el, mégis a mai napig kirekesztik a felperest, megvetően tekintenek rá. Függetlenül attól, hogy vele szemben a nyomozások megszüntetésre kerültek, a mai napig úgy gondolják, hogy a felperes bűnöző, aki bűncselekményeket követett el.

A felperes személyes meghallgatása során kiemelte, hogy ezen kijelentések okán is súlyos hátrányokat szenvedett el, ugyanis bántalmazó emberként kezelték a tágabb környezetében, míg a meghallgatott tanúk is kiemelték, hogy negatív megjegyzéseket tettek rá és oly módon könyvelték el, ahogy a televízióban hallottak róla.

Összegezésében azért is megalapozatlan a sérelemdíj, mivel kisebb jogsértések esetén is magasabb sérelemdíj összegek kerülnek megállapításra, jelen esetben részletes bizonyításra is sor került.

A III. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását. Másodlagosan kérte a sérelemdíj fizetésére vonatkozó rész tekintetében a kereset elutasítását, harmadlagosan a sérelemdíj mérséklését. Álláspontja szerint jóhírnév sértés nem történt, mivel az összeállításban pusztán a falubéliek véleményét közölték és az elhangzottak felperesre nézve nem voltak sértőek.

Amennyiben mégis alkalmasak voltak a felperes személyiségi jogainak megsértésére ezek a közlések, hivatkoztak arra, hogy a sérelemdíj szankció alkalmazásának még ez esetben sincsen helye, mivel III. rendű alperes úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható. Kellő alapossággal és a szakma szabályainak megtartásával járt el. Amikor a III. rendű alperes a nyomozóhatóság közleményeiből tudomást szerzett a közérdeklődésre számot tartó büntető eljárásról, nem hagyatkozott csupán a más forrásból származó információ közlésére, hanem maga is utána kívánt járni az eseményeknek, azért, hogy az ügy minden vetületére kiterjedő, alapos tájékoztatást nyújthasson. Ebből a célból látogattak el a felperes lakóhelyére és beszélgettek olyanokkal, akiknek az esetről és a felperesről első kézből származó információi voltak. A III. rendű alperes munkatársai a helyszínen nem észleltek olyan körülményt, amely kétségbe vonta volna azon személyek szavahihetőségét, akikkel beszéltek.

Az elsőfokú ítélet mérlegelésével egyetértett abban a tekintetben, hogy a felperes maga sem az agresszív, erőszakoskodó emberre vonatkozó közléseket sérelmezte elsősorban, de ezeket alátámasztották a tanúvallomások is. Ezért a megvalósított jogsértés súlya csekély. Hivatkozott az új Ptk. tanácsadó testületének vonatkozó véleményére, mely szerint a bíróság elutasíthatja a

sérelemdíjra vonatkozó igényt, ha annak megállapítása csak jelképes mértékben lenne szükséges.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta. Hivatkozott arra, hogy a felperes által idézett ítéletábrai ítélettől eltér a konkrét tényállás, az zárt közösségen belüli ügy. Nem értett egyet azzal sem, hogy az érintett személy elleni büntetőeljárás magántitoknak minősülhet. Mások kárára végzett bűncselekménynek nevezhető tevékenység másokra is tartozik, mivel az közvetlenül, vagy a közösségen keresztül közvetve mindenkire kihatással van. Ez akkor is így van, ha a bűnösséget jogerősen még nem állapították meg.

Kiemelte, hogy a kommentár szerint a magánéletbe való beavatkozás akkor sérti a személyiségi jogot, ha önkényes, indokolatlan és szükségtelen. A felperes fellebbezésében hivatkozott jogesetben ez megállapítható volt, hiszen ott az alperes úgy hozta mások tudomására a büntetőeljárás tényét, hogy arra ott konkrétan semmi szükség nem volt.

Megítélésük szerint, ha a büntetőeljárás a felperes magánéletének része, az az ő magántitka, ez a joga mindenképp konkurál a tájékoztatáshoz való joggal. Álláspontjuk szerint a tájékoztatási jognak van elsőbbsége, a tájékoztatás pedig megfelelt a jogszabályoknak és a kialakított bírói gyakorlatnak. Úgy számolt be a történetéről, hogy a gyanúsítottak ne legyenek a nagyközönség előtt felismerhetőek, így a vezetéknevek csak kezdő betűvel szerepeltek.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes ügye kedvező lezárását követően kérhette volna az erről való tudósítást, a kiadóhoz és a szerkesztőséghez azonban ilyen kérelem nem érkezett.

A II. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Kiemelte az elsőfokú eljárásból, hogy a beszerzett szakértői vélemények megállapították, hogy a felperes által lakott ingatlanban szabálytalanul vételeztek gázt, illetve elektromos áramot, a gázszolgáltató tájékoztatása szerint per van folyamatban a felperessel szemben szabálytalan gázvételezés miatt, az áramszolgáltató ténymegállapító jegyzőkönyve is rögzítette a szerződésszegés tényét. Idézte a NAV sajtóközlemény megállapításait is. Álláspontja szerint a dokumentumok alátámasztották a közléseit. Hangsúlyozta, hogy a sajtószervnek nem feladata, hogy a nyomozóhatóság állításait ellenőrizze. A felperes által hivatkozott károk, hátrányok tekintetében arra utalt, hogy ezeket a felperes nem bizonyította, mint ahogy azt sem, hogy ezek a II. rendű alperes híradásaival, közléseivel állnának összefüggésben.

A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott védekezését.

Az V. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alkalmazásában azonosíthatóság alatt a teljes nyilvánosság, vagy legalább annak jelentős része előtt való azonosíthatóságot kell érteni. A nyilvánosság tájékoztatásához olyan erős jogi érdek fűződik, melyre tekintettel a jogalkalmazónak a közlemények anonimizálásának elvégzésekor nem kell számot vetnie a szereplők azonosíthatóvá válásának elméleti lehetőségével. Kiemelte, hogy ahogy a tanúk is beszámoltak róla, a felperes lakókörnyezetében a televízióból értesültek a felperessel szemben folytatott büntetőeljárásról. A közleményüket a televíziókhoz képest 4-5 napos késéssel jelentették meg.

Az anonimizált jellegből egyúttal az is következik, hogy fel sem merülhet a felperes bűnösségének sugalmazása, az ártatlanság vélelmének megsértése.

A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben a rendőrségi közlemény szövegének nem létezik olyan olvasata, amely alapján a közleményekben használt szavaknak a társadalmi érintkezésben elfogadott jelentéstartalmára tekintettel felperes bűnössége tényként tételezhető.

A VI. rendű alperes szintén az elsőfokú ítélet helyben hagyását indítványozta. Kiemelte, hogy az

elsőfokú bíróság alaposan felderítette a tényállást, a beszerzett széleskörű és terjedelmes bizonyítékokat okszerűen és jogszerűen mérlegelve hozta meg ítéletét. Az általuk előadott közlések utaltak a folyamatban lévő eljárás tényére. Egyértelmű volt az olvasóknak, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárásról szólnak a tudósítások, felperest gyanúsítottként nevezték meg.

A felperes fellebbezése részben alapos, a III. rendű alperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek az elsőfokú bíróság ítéletének II. rendű alperest marasztaló rendelkezései.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival nagyobb részt egyetértett.

A fellebbezésre és a csatlakozó fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű alperesek tekintetében a PK 12., PK 14. számú állásfoglalások és a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával állapította meg, hogy az agresszivitásra, házastárs, barátnő megverésére, családi problémákra, szomszédokkal való viszonyára vonatkozó közlések valótlanok és sértőek voltak, ezáltal sértették a felperes jóhírnevét. A III. rendű alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Nem vitásan a III. rendű alperes kész tényként közölt bántalmazással, agresszivitással, családi problémákkal összefüggő utóbb egyértelműen téves, más személyre vonatkozó állításokat. A III. rendű alperes meg sem kísérelte annak bizonyítását, hogy a felperesre ezek az állítások igazak, vagy kik közöltek illet róla, esetleg a szomszédok információinak forrását megfelelően ellenőrizte. A sajtó munkatársának a foglalkozása szabályaira és a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [17] bekezdésében foglaltakra figyelemmel fokozottabb körültekintéssel kell eljárnia a nyilvánosság tájékoztatása kapcsán. Elvárható ezért, hogy a bűncselekményhez szorosan nem kapcsolódó, részben magánéleti, bulvár jellegű kiegészítések, hasonló jóhírnév sértésére alkalmas, névtelen szomszédoknak tulajdonított állítások valóságtartalmát, hitelességét megfelelően ellenőrizze továbbközlés előtt, vagy azok igazolására alkalmas eszközökkel rendelkezzen. Nem foghatott helyt ezért a III. rendű alperesnek az a hivatkozása, hogy utánajárt az eseményeknek, amikor a helyszínre ment, és nem kellett kétségbe vonnia a szomszédok által elmondottakat.

A II. és III. rendű alperesek a felperes házát is bemutatták a bűncselekmény helyszínéként, ezért a szomszédokon, környéken élőkön túl azon tágabb kör számára is beazonosítható volt a felperes, akik tudták, hogy hol lakott, a felperessel lazább, távolabbi, munka vagy egyéb kapcsolatban álltak. Nem állta meg maradéktalanul a helyét ezért a sérelemdíj körében az az elsőfokú bírósági mérlegelés, hogy szűk körben tudták, hogy a felperes nem tanúsított ilyen magatartásokat, tágabb körben pedig nem tudták a felperest azonosítani.

Nyomatékkal kellett értékelni azt is, hogy a II. és III. rendű alperesek kifogásolt műsorszámait országos szinten elérhetőek voltak, lényegében magánéleti, bulvárjellegű, és ellenőrizetlen információkat közöltek a felperesről, a jogsértés súlya ezért az elsőfokú bíróság értékelésétől eltérően jelentősebb. A bűncselekmény gyanújának közlése mellett az agresszivitásra vonatkozó közlés a bűnösségre vonatkozó véleményeket is erősítheti. A II. és a III. rendű alperesi médiatartalom-szolgáltatók továbbá meg sem kísérelték igazolni az általuk híresztelt negatív magánéleti állítások valóságát. Arra is adat merült fel, hogy a felperest más személlyel összekeverték, ezért a felróhatóság foka sem elenyésző.

Az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege a II. és a III. rendű alperes vonatkozásában ennél fogva nem tükrözi megfelelően a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét sem. A fellebbező helyesen hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj kompenzációs funkcióján túl másodlagosan magánjogi büntetésként is funkcionál, ezért visszatartó erővel is kell bírnia, és elégtételt kell adnia a sérelmet elszenvedő félnek.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíjat a jogsértéssel arányban nem állóan alacsonynak, és a fellebbező felperes sérelemdíj felemelésére irányuló fellebbezési kérelmét - részben - megalapozottnak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a felperes előadását és tanúvallomásokat helyesen értékelve állapította meg, hogy a felperes hátrányos megítélését elsősorban a büntetőeljárással kapcsolatos ismeretek befolyásolhatták, és kevésbé a magánéleti jellegű, agresszivitásra vonatkozó téves közlések. A felperes ebben a körben az ilyen jogsértés jellegéből fakadó, azzal együtt járó magyarázkodáson, megjegyzéseken, kérdéseken túl más konkrét hátrányt nem bizonyított. Értékelni kellett továbbá azt is, hogy a felperes neve nem szerepelt egyik híradásban sem, ezért a felperes szűkebb körben volt beazonosítható. A szűkebb kör felperest jobban ismerő része nyilvánvalóan kevésbé ad hitelt az ilyen sajtóközléseknek. A felperesi sérelemdíj igény ezért a megállapított jogsértés tekintetében eltúlzott volt.

A másodfokú bíróság mindezeket figyelembe véve a Pp. 206. § (1), (3) bekezdése alapján mérlegelve a II. és III. rendű alperes tekintetében 500.000-500.000 forint sérelemdíjat látott arányban állónak az elkövetett jogsértésekért, és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a fizetendő sérelemdíj összegét ítélete rendelkező részében foglaltak szerint felemelte.

Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti döntésével egyetértett. A felperesi fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A nem vitás tényállás, valamint a becsatolt iratok és nyilatkozatok alapján megállapítható, hogy az I., II., III., IV., VI. rendű alperesek, médiatartalom-szolgáltatók bűnügyi tudósításának alapját a NAV sajtóközleménye, illetve az V. rendű alperesi, rendőrhatalóság sajtóközleménye képezte.

Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy az V. rendű alperes sajtóközleménye a felperessel közölt gyanúsítás tartalmának, illetve a büntetőeljárás aktuális állásának, és az akkori ismereteknek megfelelt, ezért a PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel nem volt jogsértő. Mindezt a jelen perben csatolt büntetőeljárási iratok is alátámasztották. A 2014. augusztusi szemle jegyzőkönyve rögzítette, hogy méretlen gázvételezés volt folyamatban, annak módját is részletesen leírta. Tartalmazta azt is, hogy az áram mérőórájának hitelesítő zárópecsétjei nem eredetiek, az áramszolgáltató a mérőt leszerelte, vélhetően belenyúltak. A közlemény a gyanúsítási jegyzőkönyvnek megfelelően tartalmazza a gyanú szerinti csalási cselekmény leírását is. Az V. rendű alperes sajtóközleményeiben következetesen használta a „gyanúsított” kifejezést, „rendelkezésre álló adatokból” levont következtetésekről számolt be.

A NAV sajtóközleménye szintén utalt a szabálytalan gázvételezésre, valamint azt is tartalmazta, hogy az is kiderült, hogy az áramot is lopták. Mindkét sajtóközlemény tájékoztat arról is, hogy a tapasztaltak miatt különböző hatósági, és egyéb eljárások indultak, illetve vannak folyamatban.

Az I., II., III., IV., VI. rendű alperesek tájékoztatásai a fenti közleményeknek lényegében tartalmilag megfeleltek. A „gáztolvaj,” „csaló,” „lopták” kifejezések használata a fellebbező érvelésével szemben önmagában nem azonosítható azzal, hogy a sajtószerv a gyanúsított bűnösségét tényként közli egy bűnügyi tudósításban. Az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a közléseket a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően, azaz maguk egészében, a szövegösszefüggésre és az átlagolvasó értelmezését szem előtt tartva kell vizsgálni. Egy bűnügyi tudósítás esetén, ha kellően kitűnik a szöveg egészéből, hogy az eljárás folyamatban van, az érintett még csak gyanúsított, nem lehet arra következtetni, hogy az érintett bűnössége tényként kezelt.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnévsértés vizsgálata kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak a PK 14. számú állásfoglalás alapján, hogy valamennyi alperesi közlésből kiderült, hogy folyamatban lévő eljárásról van szó, a felperes bűnössége ezáltal vizsgálat tárgya. Önmagában az, hogy a szövegben nem szerepel minden mondatban az, hogy a „gyanú szerint,” nem jelenti azt, hogy a felperes bűnösségét állítanák a hivatalos sajtóközlemények, illetve az az alapján készült perbeli bűnügyi tudósítások. A bűncselekményre utaló kifejezések használata szükségszerű eleme egy bűnügyi tudósításnak. Az eljárás tárgyának és az eljárás akkori adatainak (nem fizetés miatt csalás gyanúja, észlelt szabálytalan gázvételezés, áramvételezés a felperes otthonában) bemutatása személyiségi jogsértésként, illetve az ártatlanság védelméhez való jog megsértéseként nem sérelmezhető.

Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy az alperesi tudósítások - a felperes által hivatkozott esetektől eltérően - a gyanúsítottakat nem nevezik nevükön és nem azonosítják be az átlagolvasó, átlagnéző előtt. A hatóságok gyanúja szerint megvalósult bűncselekményekről és a hatóság intézkedéseiről számolnak be, a közvélemény számára a felperes nem válik kétség kívül azonosíthatóvá a sajtó tevékenysége miatt. Erre tekintettel az EJEB Allenet de Ribemont kontra Franciaország (15175/89.) ügyével ellentétben nem merülhetett fel jelen ügyben az ártatlanság védelmének sérelme a sajtóközlés következményeként azáltal, hogy a közvéleményt, vagy a hivatalos szerveket a felperes bűnössége irányába befolyásolná. A felperes a PK 14. számú állásfoglalásnak megfelelően kérhette az eljárás neki kedvező befejezéséről történő tájékoztatást, a felperes azonban ilyen kérelmet nem terjesztett elő a rendelkezésre álló adatok szerint. Ennélfogva nem hivatkozhat arra sem, hogy valamely tudósítás miatt esetleg vannak, akik még mindig bűnösnek gondolják.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév megsértés jogkövetkezményei iránti további kereseteket, és a felperes ártatlanság védelmének sérelmével összefüggő hivatkozásai sem foghattak helyt.

A másodfokú bíróság a magánélet, magánszféra megsértése iránti keresetek elutasításával is egyetértett.

A felperes arra helyesen hivatkozott, hogy a büntetőeljárás, és az előzetes letartóztatás ténye az érintett különleges adata az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 1., 2., 3. b) pontja, 4. pontja alapján, ha az érintett közvetve, vagy közvetlenül beazonosítható. Másrészt a büntető bírósági tárgyalások túlnyomórészt nyilvánosak, bűncselekmény elkövetése, illetve a jelen idejű büntetőeljárás legtöbbször nem magánügy. A közvélemény bűncselekmények egy része, különösen pl. a közpénzeket, közvagyonot érintő, vagy a társadalmi közvéleményt megrázó, fokozott érdeklődést kiváltó bűncselekmények, az azzal kapcsolatos hatósági, illetve büntető eljárások megindulása, folyamata, eredménye, hatékonysága a közügyek körébe tartoznak, amelyről a nyilvánosságnak joga van tájékozódni. A

közügyekről való szabad véleménynyilvánítás pedig a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglaltak szerint kiemelt védelmet élvez. Nem az érintett státuszának van jelentősége, hanem a közügyekre vonatkozó információk megismerhetőségének és ezáltal annak szabad megvitathatóságának {7/2014. (III. 7.) AB határozat [17], [42], [47]}. Az Smtv. 10., 13. §-a szintén a sajtó feladatává teszi a polgárok számára jelentőséggel bíró eseményekről való gyors, pontos, hiteles tájékoztatást, amely bizonyos mértékig szintén együtt jár a személyes adatok megismertetésével, kezelésével.

A bűnügyi tudósítások terén a fenti jogszabályi rendelkezésekre is figyelemmel az információs önrendelkezési jog, azon keresztül a magánélet zavartalanságához fűződő jog és a véleménynyilvánítás szabadsága szükségszerűen ütközik egymással, a konfliktus feloldása az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelő alapjogi mérlegelést is igényelhet. Az alapjogi mérlegelés eredménye nem lehet egyik alapjog kiürítése sem, az alapjogok feltétlenül szükséges (alkalmas) és arányos korlátozása engedhető meg.

Ennek a mérlegelésnek a során azt kell egyrészt szem előtt tartani, hogy a közérdeklődésre számot tartó büntetőeljárásokról való tudósítás esetén a hiteles és érdemi tájékoztatás ismérve, hogy a beszámoló konkrétumokat is tartalmaz, nem csak általánosságokat. A rövidhírt meghaladó bűnügyi tudósítás hitelességéhez ezért rendszerint hozzátartozik a cselekmény helyszínének pontos cím nélküli, távolabbi megjelölése. Amennyiben van gyanúsított, annak monogramja, vagy keresztnéve, pontos cím nélküli illetőségének feltüntetése, illetve annak megismertetése, hogy az esetleges sértettel milyen kapcsolata volt, milyen hatósági cselekmények, eljárások indultak ezzel összefüggésben. Több gyanúsított, eltérő szerep esetén a monogram vagy keresztnév használata a cselekmények, viszonyok leírásához elengedhetetlen. A hivatkozott BM-IM együttes rendeletről sem lehet levonni ettől eltérő következtetést.

A bűnügyi tudósítás közérdeklődésre számot tartó aspektusa ugyanakkor legtöbbször a feltételezett bűncselekmény megtörténte, az események felderítése, a gyanúsított elfogása, illetve a vádlott felelősségre vonása, a hatóság intézkedései, eljárásai és csak kivételesen maga az érintett személye (kivételesen pl. közismert személy esetén). A perbeli elkövetési értékű csalás, gáz-, illetve áramlopás gyanújára vonatkozó bűnügyi tudósításoknál nem a gyanúsított személye állhatott a tudósítás középpontjában. A személyes adatok védelme érdekében ezért szükséges volt a gyanúsított nevének valamilyen módon felismerhetetlenné tétele, ha az eljárásokról beszámolnak. Ez a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban is kiemelten védett véleménynyilvánítás szabadságának is szükséges és arányos korlátozása.

A személyes adatok védelmét, és a bűnügyi tudósítás hitelességének érvényesülését arányosan biztosítja a vezetéknév felismerhetetlenné tétele mellett a gyanúsított keresztnévének és vezetéknéve kezdő betűjének, valamint illetőségének (lakhelyének) feltüntetése. Ezek megjelenítése - különlegesen érzékeny konkrét körülmények (pl. kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekmény) hiányában - az információs önrendelkezési jog szükséges és arányos korlátozása az Smtv. 10. §-ának megfelelő, hiteles bűnügyi tudósítás érdekében. Jelen ügyben nem merült fel olyan körülmény, amely másfajta felismerhetetlenné tételt indokolt volna.

Az I., IV., V., VI. rendű alperesek bűnügyi tudósításai a fenti követelményeknek megfeleltek, ezért a felperessel kapcsolatos eljárásokról szóló beszámolók a felperes eljárásokra vonatkozó személyes adatainak védelméhez való jogát nem sértették. Az életkor feltüntetése egyes alperesi közléseknél a felperes beazonosíthatósága szempontjából ügydöntő jelentőséggel nem bírt, ezért a felperessel szembeni eljárások, mint személyes adatok, illetve magánélet sérelmének vizsgálata szempontjából sem jöhettek figyelembe.

A II. és III. rendű alperesek a felperes monogramját nem közölték, ugyanakkor közölték, hogy a gyanúsított zenész volt és a tudósításban képsorokat mutattak a felpereshez köthető házról is. A másodfokú bíróság ezen alpereseknél külön vizsgálta a hatósági eljárásokat érintően a személyes adatok védelméhez, magánélet zavartalanságához való jog, véleménynyilvánítás szabadsága érdekében történt korlátozása szükségességét és arányosságát.

Nyilvánvaló, hogy a gyanúsított házának bemutatása általában nem tartozik a büntetőeljárásról szóló tudósításhoz, annak hitelességéhez szükséges körbe. A másodfokú bíróság ugyanakkor figyelemmel volt a NAIH-5940-2/2012/V. állásfoglalás alapján arra is, hogy egy adott bűncselekmény jellegétől függően adott esetben az érintett másként köteles tűrni az információs önrendelkezési joga korlátozását a tudósítás általános és egyedi céljának elérése érdekében.

Jelen esetben a másodfokú bíróság annak tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bírósághoz hasonlóan, hogy az érintett bűncselekménynek kivételes jellege, körülményei voltak. A szabálytalan gázvételezés gyanúja földgáz nagy mennyiségű, eltitkolt föld alatti tárolására alkalmas rendszer kiépítésével, és gáz tárolásával járt együtt a sűrűbben beépített területen. A rendszert a szakértő szakszerűen kivitelezettnek minősítette, ezért a tárolt gáz nem volt közvetlenül veszélyes, de a szomszédokra, a lakókörnyezetre lehetett kiemelt veszélyeztető hatása, különös tekintettel arra, hogy a rendszer kiépítése hatósági engedély és kontroll nélkül történt.

A ház képi bemutatása továbbá nem a felperes, vagy magánszférája öncélú azonosítására irányult, hanem a feltételezett bűncselekmény helyszínét jelenítette meg. A gyanú szerint szabálytalan gázrendszerrel érintett ház a gyanú szerinti bűncselekménnyel szorosan összefügg, az audiovizuális bűnügyi tudósítás lényeges illusztráló eleme a ház és környezetének bemutatása. Nem minősült ennél fogva az ábrázolás és az eljárási cselekményről adott tájékoztatás a felperes magánszférájába történő önkényes és indokolatlan beavatkozásnak. A ház megjelenítését az érintett épülethez köthető személyeknek, így a felperesnek is el kellett viselnie. Ezáltal az is, hogy az ellene folyó eljárásokra vonatkozó perbeli információk valamilyen szűkebb körben - elsősorban a szűkebb lakókörnyezetben, illetve a házban már megfordult személyek számára - megismerhetőekké váltak, a felperes információs önrendelkezési joga szükséges és arányos korlátozásának minősült.

A másodfokú bíróság az arányosság kapcsán utal arra is, hogy a hatósági cselekmények, közműszolgáltatói eljárások a kérdéses napon hosszabb időt fogtak át, a II., III. rendű alperesek szomszédokat nyilatkoztattak, akik a szemlét, a hatóságok, illetve a közműszolgáltató eljárását maguk is észlelték.

A kiépített rendszer bemutatása, a helyszíni ellenőrzésről, a NAV által készített belső képek a képi tudósítás szükségszerű elemei, amelyekről a felperes nem, és az ingatlan sem feltétlenül azonosítható.

Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett egyebekben arra, hogy egy a perbelihez hasonlóan közérdeklődésre számot tartó, a lakókörnyezetet is érintő büntetőügy gyanúsítottja nem lehetetlenítheti el a cselekményre, illetve az eljárásra vonatkozó bűnügyi tudósítást azzal, hogy magántitka, vagy magánszférájára részeként hivatkozik a büntetőeljárásra, annak mozzanataira, illetve az ezzel összefüggően indult hatósági eljárásra.

Az elsőfokú bíróság a fentieket is figyelembe véve helyes indokolással állapította meg, hogy a hivatkozott eljárások ismertetése az alperesi híradásokban, tudósításokban nem jelentett a bűnügyi

tudósítások céljára és szempontjaira figyelemmel önkényes, indokolatlan, a Ptk. 2:43. § b) pontja szerinti személyiségi jogsértést jelentő beavatkozást a felperes magánszférájába, magánéletébe, és helyesen utasította el ebben a körben is a keresetet. Ugyanezen a tényalapon a felperesre vonatkozó eljárások, eljárási cselekmények tekintetében a fentebb kifejtettek szerint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jogcímen sem volt személyiségi jog sérelme megállapítható.

A fellebbezés részben eredményre vezetett, a II. és a III. rendű alperes vonatkozásában a pernyertesség-pervesztesség aránya az illeték szempontjából 60-40 % volt a megállapítási kereset pertárgyértékére is figyelemmel, ennek megfelelően a másodfokú bíróság az illetékre vonatkozó rendelkezést is megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 81. §-a alapján, a másodfokú ítélet rendelkező részében foglaltak szerint, a felperes és a II. és III. rendű alperesek tekintetében. Ez azonban nem változtatott azon, hogy a megítélt és elutasított sérelemdíj igényt is figyelembe véve a pernyertesség-pervesztesség aránya a felperes és a II., III. rendű alperesek tekintetében lényegében egyenlő volt. A másodfokú bíróság ezért nem érintette az elsőfokú bíróság Pp. 81. § (1) bekezdése alapján hozott azon rendelkezését, melynek értelmében a felperes és a II. és III. rendű alperesek egymással szembeni eljárásban felmerült perköltségeiket maguk kötelesek viselni.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a II. és a III. rendű alperessel szemben előterjesztett sérelemdíj és illetékfizetési kötelezettség tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezés a felperes és az I., IV., V., VI. rendű alperesek vonatkozásában nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek ügyvédi munkadíjainak, mint másodfokú perköltségeinek megfizetésére. A felperes által fizetendő ügyvédi munkadíjakat a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg I., IV. rendű alperesek javára 25.000 forint+áfa, V. rendű alperes javára 25.000 forint, VI. rendű alperes javára 15.000 forint+ áfa összegben.

A fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetékekről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

A fellebbezés eredményeként a pernyertesség és a pervesztesség aránya a felperes és a II. és a III. rendű alperes vonatkozásában közel egyenlő lett, a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdés második mondata alapján ezért a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy a felperes és II., III. rendű alperesek másodfokú perköltségeiket maguk kötelesek viselni.

Budapest, 2018. szeptember 21.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró